

VISIE BLINK!

Blink! vertrekt vanuit de theorie van **maatschappelijke kwetsbaarheid**. Kinderen en jongeren ontwikkelen doorheen hun leven voortdurend bindingen met de samenleving en betekenisvolle anderen. Als een kind zich aanvaard voelt, hecht het zich aan de ander en gedraagt het zich conform de regels. Indien er geen positieve relatie aangegaan wordt, heeft het geen zin zich in te zetten of de regels te aanvaarden. Zo kan probleemgedrag ontstaan. Ook op school is het aangaan van bindingen belangrijk. Bij veel jongeren, en in het bijzonder de maatschappelijk kwetsbare jongeren, zijn deze vaak niet of in mindere mate aanwezig.

Centraal in Blink! staat dan ook het **verbindend werken**. Een naadloos flexibel traject kan in de eerste plaats een meerwaarde bieden om de verbondenheid tussen de verschillende partijen te bevorderen. Dit is geen eenrichtingsverkeer maar een dialoog, een gezamenlijk ontwerp met alle betrokkenen. Daarbij gaan we er van uit dat we dit vooral kunnen doen door ons te focussen op enerzijds het creëren van een positief klimaat met alle betrokkenen en anderzijds door een integrale benadering van de bestaande situatie. Mensen, zowel jongeren als volwassenen, zijn nu eenmaal gericht op groeien door de aandacht en erkenning van anderen. Ze kunnen leven en samenleven voor zover ze zich gesitueerd en verbonden weten binnen het ruimer geheel van hun relaties met ouders, school en maatschappij.

Samenwerken in een positieve, verbindende sfeer is soms geen evidentie meer. Dit willen we doorbreken door het scheppen van een **positief klimaat**. We gaan uit van neutraliteit en acceptatie van alle betrokkenen. Ten aanzien van de leerlingen vraagt dit een zekere dosering. Daarbij tonen wij een affectieve betrokkenheid waarbij we niet teveel op afstand, maar ook niet te dichtbij willen staan.

Binnen het aanbod is de nodige ruimte om **op maat** te werken en toe te komen aan het individueel karakter van ieders problematiek, waarbij we duidelijk het onderscheid maken tussen het gedrag die iemand stelt en de persoon die iemand is.

Jongeren willen iemand worden en een **eigenheid** opbouwen. De leerkracht, ouders en begeleiders zijn daarbij identificatiefiguren. Zij zijn immers het referentiepunt waartegenover de leerling zich kan ontwikkelen tot een eigen persoon. Wanneer men deze positie niet met macht maar met gezag inneemt, kan heel wat probleemgedrag vermeden worden. Wij vinden het als dienst dan ook een voorwaarde dat elke begeleider vanuit zijn mens-zijn de leerling benadert. Authenticiteit is dan ook heel belangrijk om opnieuw tot verbinding te kunnen komen met alle betrokken partijen.